

Nedělní farní zpravodaj 22/18

9. neděle v mezidobí

3. června LP 2018

Barva zelená. Mše vlastní. Gloria

Cyklus B

Odp.: **Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý**

K zamyšlení:

Po období postu a Velikonoc se vracíme do běžného roku („mezidobí“). Na některých místech se na dnešní neděli přesouvá slavnost Těla a krve Páně. Na ostatních místech otevřeme v liturgických čteních téma „sedmého dne“, tedy dne odpočinku. Co to v dnešním kontextu života znamená a jak tento den správně zachovávat?

Komentáře k liturgickým čtením:

1. čtení: Z páté knihy Mojžíšovy 5,12-15

Navazujeme na předchozí neděli. Čteme jedno z přikázání Desatera. Ve srovnání s verzí Desatera ve dvacáté kapitole druhé knihy Mojžíšovy je zde odlišné odůvodnění.

2. čtení: Z druhého listu sv. apoštola Pavla Korint'anům 4,6-11

Svatý Pavel se obhazuje před nařčením, že prosazuje sám sebe (2 Kor 3,1-6). Považuje se za zvěstovatele Krista jako Pána a sebe chápe jako služebníka tohoto evangelia (2 Kor 4,5).

Evangelium: Podle Marka 2,23-3,6

V ročním cyklu B, který letos čteme, nahlížíme především do Markova evangelia. Nejprve čteme o Kristu, který koná první zázraky a povolává učedníky. Ve druhé kapitole se objeví spory se zákoníky a farizeji. Sobota byla židy chápána jako posvátný den, kdy nikdo nesměl cokoli dělat. Ježíš v obraně cituje příběh z dvacáté první kapitoly první knihy Samuelovy (1 Sam 21,2-7).

O papeži, který neodstoupil

Na 14. října bylo stanoveno datum svatořečení blahoslaveného papeže Pavla VI. Překvapivě detaily jeho pontifikátu přináší nyní nově vydaná kniha *La barca di Paolo* (Pavlova bárka). Mons. Leonardo Sapienza – nynější prefekt papežského domu – v ní vedle řady jiných dokumentů zveřejňuje dosud nedoložený dopis, ve kterém blahoslavený Pavel VI. (občanským jménem Giovanni Battista Montini) uvažuje o své rezignaci. Existence tohoto listu byla dlouho předmětem spekulací. „V případě neléčitelné nebo dlouhé choroby, která by nám zabraňovala plnohodnotně vykonávat naši apoštolskou službu, anebo v případě jiných závažných a dlouhotrvajících překážek“ tu Pavel VI. plánuje „složit posvátný a kanonický úřad římského biskupa a hlavy svaté katolické církve do rukou děkana kardinálského kolegia a představených římské kurie“. Ty zavazuje „přijmout a převést do praxe naši demisi, která by se jevila jako nejvyšší dobro svaté církve“. (pokračování na str. 2)

Kontakt: Pouchov, Velká 1/66, 503 41 Hradec Králové 7

farní kancelář: pondělí od 9 – 11 hodin, telefon 495 215 083

Internet: www.pouchov.farnost.cz e-mail: farnost.pouchov@seznam.cz

ICLic. Miloslav Šiffel, farář, m:605 285 796, email: miloslav.siffel@volny.cz

Dopis je datovaný 2. května 1965, kdy byl papež v úřadě teprve dva roky. Pavel VI. jej ve formě slavnostního prohlášení adresoval tehdejšímu děkanu kardinálského kolegia, jímž byl francouzský kardinál Eugène Tisserant. Zároveň o listu uvědomil státního sekretáře kardinála Amleta Cicognaniho a dovolil mu, že smí dopis číst.

„V situaci, kdy se musel vyrovnávat s obrovskou tíhou poslání, které mu bylo svěřeno, protestům a závrtným změnám v celé společnosti, se Pavel VI. nesnažil uniknout svým povinnostem,“ vysvětluje v předmluvě k Sapienzově knize papež František. „Pro něj byly důležité potřeby církve a světa. A papež omezený vážnou nemocí by nemohl vykonávat apoštolskou službu s dostatečnou efektivitou,“ píše Pavlův nástupce.

O vydání Sapienzovy knihy se postaralo italské nakladatelství San Paolo Edizioni. Samotný dopis nyní publikoval rovněž deník L'Osservatore Romano.

Kdy smí odejít papež?

Pavel VI. nastoupil papežský úřad v roce 1963 a připadla mu úloha završit Druhý vatikánský koncil a jeho závěry převést do praxe. Navzdory nejistotě, kterou prozrazuje tento jeho list, nakonec církev řídil až do roku 1978, kdy zemřel na srdeční zástavu. „Musíme děkovat Bohu, že dovolil Pavlu VI. až do posledního dne života pokračovat v úloze otce, pastýře, mistra, bratra a přítele,“ dodává papež František.

V dějinách katolické církve rezignovalo deset papežů. Na dlouhou dobu poslední byl Řehoř XII. v roce 1415, který svým odstoupením ukončil schizma. Na šest století pak tato praxe ze života církve zcela vymizela. Značným překvapením proto byl krok Benedikta XVI., když v roce 2013 sdělil sboru kardinálů: „S vědomím závažnosti tohoto úkonu zcela svobodně prohlašuji, že se vzdávám služby římského biskupa, nástupce svatého Petra, takže od 28. února 2013 ve 20 hodin bude stolec svatého Petra uprázdněn.“ Kanonické právo nicméně možnost rezignace papeže za určitých okolností připouští. V roce 1975 tato pravidla upřesnil právě Pavel VI. a v roce 1996 je dále upravil Jan Pavel II.

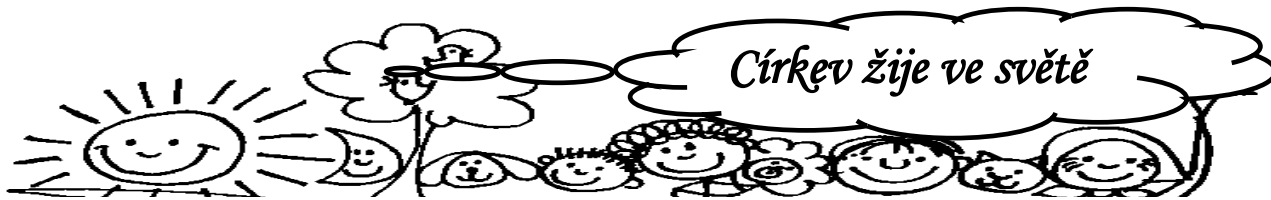
Polský papež sám napsal rezignační dopisy hned dva. V listech z let 1989 a 1994 nabídl kardinálskému kolegiu své odstoupení v případě nevléčitelné nemoci nebo jiných okolností, které by mu bránily vykonávat úřad. Protože však kanonické právo trvá na podmínce, aby rozhodnutí odstoupit bylo skutečně svobodné, nebyly dopisy za života Jana Pavla II. zveřejněny a rezignace se neuskutečnila. Ještě měsíc před papežovou smrtí si církevní právníci, jak vysvětluje katolický týdeník The Tablet, nebyli jisti, zda je Jan Pavel II. způsobilý ke svobodnému rozhodnutí v této záležitosti, nebo nikoli.

Možnost, že jednou rezignuje na papežský úřad, připustil v minulosti i František.

Pontifikát úcty k člověku

Giovanni Battista Montini – papež Pavel VI. byl Ital z okolí Brescie. Od roku 1955 řídil milánskou arcidiecézi a v roce 1958 jej Jan XXIII. jmenoval kardinálem. V papežském úřadě (1963–1978) dovedl ke konci Druhý vatikánský koncil a s velkou odvahou se oddal prosazování jeho závěrů do života. Je autorem sedmi encyklik, včetně Populorum progressio (1967) věnované sociálnímu učení církve či Humanae vitae (1968) o odpovědném rodičovství. V roce 1968 odsoudil vstup vojsk Varšavské smlouvy na československé území. Blahořečen byl roku 2014, letos v únoru pak vatikánská komise uznala zázračné uzdravení těhotné matky a jejího nenarozeného dítěte na jeho přímělu.

Kanonizace Pavla VI. proběhne společně se svatořečením dalších pěti blahoslavených v Římě, v době konání biskupské synody o mládeži. Spolu s ním se stanou svatými salvadorský arcibiskup a mučedník Óscar Arnulfo Romero, dva kněží, jeden řeholník a dvě řeholnice.

➤ Eucharistie je jednou z cest kudy k nám přichází zmrtvýchvstalý Kristus.

Eucharistie je jednou z cest, po kterých k nám přichází zmrtvýchvstalý Kristus. Skrze ni vchází do našich životů, do našich radostí i strastí.

„Chceš-li ke mně přijít, nemusíš opouštět zemi,“ říká Bůh, „sám k tobě přijdu, kvůli tobě jsem se stal pozemšťanem. Nařikáš si, že nejsi dost duchovní, abys mohl přebývat v mé blízkosti? Ale já - tvůj Bůh - jsem kvůli tobě vstoupil do hmoty. Od slunce východu do slunce západu беру chléb a víno a proměňuji je ve své tělo a krev.“ (podle W. Stinissena)

Touha lásky proniknout a sjednotit se s milovaným tak, že nás nic nerozděluje, se v lidském vztahu nikdy beze zbytku nenaplní. Bůh by rád splnil náš sen už tady na zemi, a proto nám dává sám sebe jako pokrm a nápoj. V eucharistii je Pán nejen blízko nás, ale přímo do nás vchází. Stává se pramenem našeho života.

Jako se chléb a víno stávají částí našeho života tím, že je přijímáme, tak se s námi Ježíš v eucharistii sjednocuje a prostupuje celou naši bytost.

Možná někdy závidíme učedníkům, že mohli žít v Ježíšově společnosti. My ale máme možnost poznávat ho lépe než oni. Setkáváme se s ním totiž ve skrytosti. Učedníci Ježíše vídávali a domnívali se, že o něm vědí vše, a že už pro ně neexistuje nic tajemného. On ale znamenal mnohem víc, než byli schopni vnímat.

V eucharistii je všechno prosté a obyčejné. Jenže právě díky té prostotě nelpíme na vnějších projevech a jsme uváděni hlouběji do Boží nesmírnosti. Bůh rád obrací naruby naše běžně užívané pojmy. Pomocí malých a omezených prostředků - chleba a vína - zjevuje svou nekonečnou velikost.

Já jsem s vámi po všechny dny. (Mt 28,20)

www.pastorace.cz

➤ Eucharistie nepatří jen do kostela

Eucharistie rozhodně nepatří jen do kostela: celý náš život má být eucharistií. Učíme se ji slavit každý okamžik svého života, všude tam, kam nás Pán postavil.

A slavení, které se děje uprostřed všednodennosti, je stejně důležité jako to v kostele: je jeho ovocem, jeho prodloužením.

Člověku by nic neprospělo být denně na mši svaté nebo i na dvou mších, kdyby se proto nepodobal více Kristu, kdyby nerostl v lásce. Byl by jen polykačem hostií! Jak to říkal Jan Zlatoústý: „Tys pil krev Páně, a nerozpoznáváš svého bratra...“

Kolik křesťanů bylo za totality ve vězení! Léta nebyli na mši svaté, ale jejich život byl možná více eucharistií než život nás venku, kteří jsme v kostele byli denně. Slavit eucharistii znamená žít „skrze Něho, s Ním a v NĚm“ pro druhé.

Zpracováno podle knihy Vojtěch Kodeta: Učednictví, KN

www.pastorace.cz

➤ Kristus – pelikán (Hofsummer: Krátké příběhy)

Jedna africká sága praví: Zemi postihl velký hladomor. Lidé i zvířata trpěli bídu. Nevěděli, jak si udržet holý život. V té zemi žil také pelikán, který se ani tak příliš nestaral o svůj vlastní život, ale mnohem více o život svých mláďat. Ta se den co den dožadovala své potravy. Pelikán už neviděl žádného východiska. Ve své velké tísní si vykloval zobákem otvor do hrudi a dal pít mláďatům pít svou krev.

Když období velkého hladu skončilo, mohla posílená mláďata vzlétnout k plnému životu. Starý pelikán ale zemřel. Svou krev, svůj život věnoval svým mláďatům.

➤ Sobectví izoluje (Hofsummer: Krátké příběhy)

Jedno pšeničné zrnko se ukrylo ve stodole. Nechtělo být zaseto. Nechtělo zemřít. Nechtělo se obětovat. Nestalo se nikdy chlebem. Nikdy jej lidé nepožehnali a nedělili. Nikdy nedarovalo život ani radost. Jednoho dne přišel rolník a se špínou ve stodole je vymetl ven.

Příprava na příští týden

➤ Farní ohlášky:

- **Tento týden si připomínáme** – v úterý je památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka, v pátek je slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, v sobotu je památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie, příští neděle je 10. v liturgickém mezidobí.
- **Pozvánka na setkání pro mladé** - Královehradecký Vikariát zve všechny mladé na poslední VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ v tomto školním roce, které se bude konat 22. 6. 2018 na Novém Hradci Králové od 18,30 hodin. Více informací naleznete na vývěsce na plakátku.
- **Setkání františkánské rodiny** – v pátek od 15,30 hodin. Bude zakončeno mší svatou v kostele. Na tuto mši svatou jsme všichni zváni.
- **1. svaté přijímání** – v sobotu 9. června při večerní mši svaté na Pouchově přistoupí k 1. svatému přijímání **Klárka Pohlová**. Modleme se za ni a vyprošujme jí všechny potřebné milosti a sílu k celoživotnímu přátelství s Ježíšem. Všichni jsme na tuto mši svatou zváni.

Bohoslužby v příštím týdnu od (4. – 10. 6. 2018)

Den	Pouchov			Rožberk	
4.6.	Po	7,30	Na úmysl dárce	17,00	Na úmysl dárce
5.6.	Út	-----		-----	
6.6.	St	18,00	Za všechny členy farnosti	17,00	Za dar víry pro děti a vnoučata a za živé a zemřelé z rodin
7.6.	Čt	18,00	Za +Ladislava Hrstku	17,00	Za duchovní správce farností – kněze
8.6.	Pá	18,00	<i>Františkáni</i>	17,00	Za všechny nemocné
9.6.	So	18,00	Za duše v očistci a za živou a +rodinu Pohlovu a Kunderovu	17,00	Za ochranu, Boží pomoc, posílení víry a požehnání rodiny Krejcarové, Doležalové a Pinto
10.6.	Ne	8,00	Za Marii Ondrákovou, roz. Bernášovou a všechny toho rodu	9,30	Za +tatínka Jana Hesouna
Lektoři	Ne		Hana Špatenková Ludmila Černá Marie Šetřilová		Vladimír Novotný Marie Novotná Marika Bartošová
Čísla písní k liturgii			523		
Úklid kostela					

Motoristický humor

Auto jede šílenou rychlostí a v zatáčce si řidič všimne chodce. Dupne na brzdy, ale nestihne zastavit a chlapa převálcuje. Naštvaně se vykloní z okénka a křičí: "Člověče, dávej pozor!" "Proč?" táže se poražený, "pojedeš nazpátek?"